

ת"פ 50117/01/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 50117-01-18 מדינת ישראל נ' פלוני
בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד חיים קולבקר

ב"כ הנאשם עו"ד תומר ריזינשוילי

הנאשם בעצמו

הכרעת דין

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של הפרת הוראה חוקית, תקיפה סתם ותקיפה סתם של בת זוג.

על פי האמור בכתב האישום ביום 13.7.2017 במסגרת ת"פ 54178-08-16 נקבע, כי הנאשם ישהה במעצר בית לילי בין השעות 01:00 ל- 05:00 (להלן: "ההוראה החוקית").

הנאשם ובת זוגו, הגב' ד' (להלן: "גב' ד"), בילו במועדון "המוזיאון" ביום 21.7.2017. בסמוך לשעה 02:18, בעוד השתיים תחת השפעת אלכוהול תקף הנאשם את גב' ד' במכת אגרוף בבטנה ובפניה ואחז בה. המאבטח במקום, דוד סגרישוילי הוציא את הנאשם מהמועדון. הנאשם ביקש לשוב למועדון אך המנהל, גלעד כץ מסר לו שלא יוכל לשוב למועדון אז אמר לו הנאשם "עם מי אתם מתעסקים". בהמשך יצאה גב' ד' מחוץ למועדון, הנאשם פנה אליה

עמוד 1

ואמר "אני במעצר בית. את מסבכת אותי. בואי נזמין מונית". גב' ד' לא רצתה ללכת וניסתה להסתתר מאחורי גלעד כץ. הנאשם ניגש לגב' ד' משך בשיערה, דחף אותה וסטר לה.

אלון כהן (להלן: "המתלונן"), שהיה במקום החל לצלם את הנאשם באמצעות טלפון נייד, גב' ד' אמרה לנאשם, כי הוא מצולם והנאשם בתגובה תקף את המתלונן במכת אגרוף ביד בה החזיק המתלונן את הטלפון.

המענה לכתב האישום

2. הנאשם הודה בקיומה של הוראה חוקית אך כפר בכך שהפר הוראה זו והכחיש את כל המיוחס לו בכתב האישום.

טענות ההגנה בתמצית

3. ב"כ הנאשם טען, כי מחדלי החקירה הנוגעים לסרטון שהוגש, העדר איסוף צילומים ממצלמות האבטחה במועדון וסביבתו ואי גביית עדות המודיע פגעו בזכות הנאשם להליך הוגן.

הנאשם ישב במקום מרכזי במועדון ולו תקף את הגב' ד', הרי שהיה לכך תיעוד במצלמות האבטחה במועדון. העד גלעד כץ לא ראה אלימות במצלמות האבטחה ואין לקבל את עדותו של המאבטח סגרישילי, משזו לא הועמדה לחקירה אפקטיבית של הצדדים, לנוכח דבריו שאינו זוכר את האירוע. לו הייתה אלימות במועדון כלפי הגב' ד' לא היו מזהירים את הנאשם שוב ושוב אלא מרחיקים אותו באופן מיידי.

בסרטון, הנאשם לא ניסה למשוך את הגב' ד' למונית אף שהמתלונן טען שזו משיכה לכיוון המונית. אין אלימות מצד הנאשם הוא רק מזיז לגב' ד' את היד כשהיא דוחפת אותו.

הדרישה של הנאשם שלא יצלמו אותו בעת מריבה עם בת זוגו היא לגיטימית ולכן המעשה של הנאשם להפסקת הצילום לא מהווה עבירה.

דין והכרעה

4. נאשם לא יורשע אלא אם אשמתו הוכחה מעבר לכל ספק סביר.

5. אין מחלוקת שאין היכרות מוקדמת בין עדי התביעה לנאשם ובת זוגו, הגב' ד' ואין מחלוקת, שבמועד האירוע היו הנאשם ובת זוגו תחת השפעת אלכוהול.

א. עבירה של הפרת הוראה חוקית

6. אין מחלוקת, כי ביום האירוע הנאשם היה נתון במעצר בית לילי בין השעות 01:00 ל- 05:00 (ת/11), במושב X (ת/10).

7. ב"כ הנאשם טען, כי הנאשם לא הפר את ההוראה החוקית משלא הוכח שהנאשם היה מחוץ לביתו לאחר השעה 01:00. עוד נטען, כי אף אם היה הנאשם בשעות אלה מחוץ לביתו, הרי שהדבר נכפה עליו לנוכח מעצרו בסמוך לשעה בה היה אמור לשוב לביתו. עוד נטען, כי הנאשם לא היה מודע לשעה כלל.
8. לאחר שנתתי דעתי לטענות הנאשם ולראיות בתיק, לא מצאתי כל בסיס לטענות אלה ודין להידחות.
9. **אלון כהן**, המתלונן מסר, כי במהלך דין ודברים בין הנאשם לגב' ד' הנאשם אמר לה לבוא איתו הביתה ולא לסבך אותו. עוד נאמר, כי הנאשם במעצר בית, אך אינו זוכר אם הנאשם או הגב' ד' אמרו זאת. העד הוסיף, כי הוא הגיע למועדון בשעה 01:30 לערך והאירוע עם הנאשם היה בשעה 2:00 או 2:15 לערך.
10. **אלכסנדר ויינברג**, מאבטח במועדון מסר, כי הנאשם אמר לגב' ד' שתבוא איתו הביתה, כי הזמינו משטרה והוא אמור להיות במעצר בית. גם העד גלעד כץ מסר, כי הנאשם אמר לגב' ד' שתבוא עמו למונית כי הוא במעצר בית.
11. על פי הדיווח למוקד 100 של המשטרה על האירוע ודוחות הפעולה של השוטרים, האירוע דווח בשעה 02:18 (ת/3, ת/6, ת/7) כאשר הנאשם אמר היה להימצא במעצר בית במושב לוזית החל משעה 01:00, אך נמצא בעיר רחובות לאחר השעה 2:00.
12. הנאשם בעדותו בפניי טען, כי הגיע לתחנת המשטרה בשעה מוקדמת יותר מהנטען על ידי השוטרים. יחד עם זאת הסביר, כי המתין לגב' ד' מחוץ למועדון על מנת שתשוב איתו הביתה כדי שלא יסתבך. משמע שהנאשם היה מודע היטב לכך שעליו לשוב לביתו בשל מגבלת מעצר הבית והיה מודע היטב לכך שהוא מפר את התנאים שנקבעו כבר בפנייתו לגב' ד' לעזוב את המקום.
13. בחקירתו מיום 15.11.17 (ת/5) הנאשם אישר, כי הוא אמר להימצא במעצר בית בין השעות 01:00 ל- 05:00 ולכן הוא קרא לגב' ד' לחזור עמו הביתה. כשהוטח בו שהאירוע דווח למשטרה בשעה 02:18, טען שיתכן שהגיע בשעה הזו לתחנת המשטרה אך למועדון הגיע קצת אחרי השעה 23:00 ושהה שם כשעה וחצי ולא יותר.
14. הטענה שהנאשם לא שם לב לשעה ולכן המשיך לשהות במועדון עד לשעת מעצרו מעבר לשעה 02:00 אינה מעלה או מורידה ודינה להידחות. הנאשם היה מודע היטב לכך שהוא מפר את תנאי מעצר הבית ולכן ביקש מהגב' ד' לעזוב איתו את המקום ולשוב הביתה.
14. נוכח כל האמור לעיל, הוכח, כי הנאשם נמצא מחוץ למעצר הבית לאחר השעה 02:00 ולא עלה בידו לסתור את ראיות המאשימה ולכן הפר את ההוראה החוקית שניתנה בעניינו.

15. כנטען בכתב האישום, הנאשם תקף את הגב' ד' בתוך המועדון ובהמשך מחוץ למועדון.

16. אשר לאירוע בתוך המועדון העד הישיר לאירוע הוא המאבטח דוד סגרישילי.

17. **דוד סגרישילי**, עבד כמאבטח במועדון, מסר בעדותו בפניי, כי אינו זוכר את האירוע. אישר שמסר הודעה במשטרה ואישר את חתימתו על גבי ההודעה. העד עמד על כך שהדברים שמסר בהודעתו הם תיאור של הדברים כפי שהתרחשו ולא פרשנות שגויה שלו. לאחר רענון זכרון שלא היה בו לקדם את יכולת העד למסור פרטים, הסכים ב"כ הנאשם להגשת הודעת העד, ת/15.

מהודעת העד ת/15 עלה, כי הוא ראה את הנאשם, שהיה תחת השפעת אלכוהול, מכה את הגב' ד' "**אגרוף לבטן ואגרוף לפני**" (שורה 3 ושורה 10) והוסיף שהנאשם אף אחז בה. לאחר שהוזהר מספר פעמים הנאשם הוצא על ידי העד מהמועדון והעד חזר לתוך המועדון.

18. מדובר בעד שלא זכר את האירוע אך אישר, כי כל שמסר במשטרה הוא אמת. אין חולק, שלא התאפשר לצדדים לחקור את העד חקירה אפקטיבית. בנסיבות אלה, לא ניתן לבסס הרשעה על עדות זו בלבד אלא אם ימצאו לה חיזוקים.

תימוכין לקיומו של האירוע מצאתי בעדויותיהם של המאבטחים הנוספים שסיפרו שהיה צורך להוציא את הנאשם מהמועדון בשל כך. אלכסנדר ויין ג דן פלח ששמעו מהמאבטח סגרישילי על הרחקת הנאשם מהמועדון בשל התנהגותו, גם אם לא קיבלו ממנו את התיאור המדויק. העד אלכסנדר וינברג סיפר, כיצד ניסו לשכנע את גב' ד' שתצא אל הנאשם וזו סירבה, כי פחדה ממנו. לדברי וינברג גב' ד' אמרה לגלעד כך שהיא מפחדת מהנאשם כי הוא הרביץ לה. העד גלעד כך מסר, כי אינו זוכר אם הנאשם הורחק על בסיס אלימות שראה במצלמות האבטחה או על סמך דיווחי המאבטח סגרישילי. כל העדים מסרו, כי הגב' ד', פחדה לצאת מהמועדון ולהצטרף לנאשם, דבר שיש בו לחזק את קיומו של אירוע אלימות כלפיה עובר לכך.

גב' ד' הכחישה שננקטה כלפיה אלימות מצד הנאשם, אך לא הכחישה את תיאורם של עדי התביעה לפחדיה לצאת מהמועדון. ניכר היה שהייתה נבוכה והתקשתה להסביר את המתועד בסרטון, ת/4. הסרטון צולם לאחר התקיפה בחוץ. בסרטון ניתן לראות, כי הגב' ד' מתרחקת מהנאשם כל אימת שהוא מתקרב אליה ואף נעמדת ליד המאבטח, שלא לומר כמעט מסתתרת מאחורי המאבטח, דבר המלמד על חששה של זו ויש בכך לחזק את הנטען על ידי עדי התביעה, לגבי אלימות בתוך המועדון קודם לכן. משיחות המאבטחים ברור שכבר התקשרו למשטרה בשלב זה.

19. **רס"ב עודד פיצו** מסר, כי גב' ד' אמנם מסרה שלא קרה כלום, אך הוא ראה שהיא חבולה בפנים. העד אינו יודע ממה נחבלה ומתי ואין לו הסבר מדוע העדים האחרים לא מסרו על חבלה זו. גם בכך יש לתמוך בעדותו של העד סגרישילי לגבי האגרוף בפניה של הגב' ד'.

20. **הנאשם** הכחיש כל אלימות כלפי הגב' ד'. לדבריו, הוציאו אותו מהמועדון בגלל שהיה שיכור, כי לא רצו שיכור במצבו בתוך המועדון. אמרו לו שהוא יוכל להיכנס אחרי שיירגע והודה שהיה לו מעין ויכוח עם המאבטחים לפני שיצא מהמועדון. לטענתו, לא קרה דבר חריג בתוך המועדון, ואחרי שהוציאו אותו הוא כעס.

אין לנאשם הסבר ממשי מדוע המאבטחים ניגשים דווקא אליו שכן לא יכלו לשמוע את מה שאמר בתוך מועדון הומה אדם ומוסיקה ברקע. גרסת הנאשם, כי הוצא מהמועדון על מנת שיירגע תמוהה, שכן אם כל "חטאו" הוא שכרותו, הרי שרגיעה לא תהיה רלוונטית ואם הוצא כדי להירגע משמע שקדמה לכך אלימות או הפרעה אחרת בתוך המועדון.

21. **גב' ד'** הכחישה שהנאשם נקט כלפיה באלימות והיא לא פחדה ממנו. היה להם ויכוח, כי הנאשם רצה ללכת הביתה והיא רצתה להישאר במועדון.

22. נוכח כל האמור לעיל, אני מקבלת את הודעת המאבטח סגרישולי לה מצאתי חיזוקים כאמור לעיל, כי הנאשם תקף את הגב' ד' במועדון במכת אגרוף לבטן ואגרוף לפנים ואחז בה.

23. לגבי התקיפה מחוץ למועדון העידו אלון כהן, והמאבטחים אלכסנדר וינברג פלח.

24. **אלון כהן**, המתלונן, סיפר, כי ראה את הנאשם ואת גב' ד' מתווכחים. היא עמדה בכניסה איפה שהמאבטחים ופחדה לצאת בעוד הנאשם בחוץ קורא לה לבוא. המאבטחים הציעו לה לא לצאת אך היא יצאה אליו. במרחק של 100, 200 מטרים מהיציאה הנאשם משך לה בשיער, הם הזמינו משטרה ויצאו החוצה לכיוון השניים, שהיו תחת השפעת אלכוהול.

גב' ד' פחדה מהנאשם אך גם הגנה עליו.

לאחר האלימות כלפי הגב' ד' העד יצא מעמדת המאבטחים והחל לצלם את המתרחש בין הנאשם לגב' ד' (ת/4). הם לא היו יוצאים מעמדת המאבטחים אלמלא האלימות בה נקט הנאשם כלפי הגב' ד'. הצילום נעשה בטלפון הנייד של דן פלח, כי בטלפון של העד בוצעה השיחה למשטרה. דן פלח היה איתו כל הזמן. כשהוטח בו שדן פלח לא סיפר על דחיפה ומשיכת שיער השיב "טוב" (עמ' 20 שורות 20-21).

הסרטון נמסר למשטרה, אך העד לא יודע מי מסר אותו בפועל. הסרטון הוצג לשוטרים שהגיעו למקום ונשלח אליהם, אבל זה לא מהטלפון הנייד שלו ולכן לא יודע לומר מי מסר את הסרטון.

25. **אלכסנדר וינברג**, עבד במועדון כמאבטח. העד וכמה מאבטחים עמדו בחוץ ומאבטחים אחרים היו בפנים. המאבטח סגרישולי הזהיר את הנאשם בתוך המועדון ובפעם השנייה העד קיבל הוראה לגשת אליו ולהזהירו וכך עשה. אחרי כמה דקות סגרישולי הוציא את הנאשם מהמועדון והנושא עבר לטיפול המאבטחים שבחוץ. הנאשם היה שיכור, ובצעקות ביקש להיכנס פנימה, כי חברה שלו בפנים. הוא השתולל ולכן הם הזמינו משטרה. העד נכנס פנימה לבקש מהחברה שתצא לדבר איתו, להרגיעו אבל החברה לא הסכימה. גם גלעד כץ ניסה לשכנע אותה לצאת והיא סירבה לצאת לדבר עם הנאשם, כי היא מפחדת ממנו. הבחורה אמרה לגלעד כץ שהיא מפחדת ממנו ולכן לא רוצה לצאת, כי הוא מרביץ לה. אחרי כמה דקות גלעד כץ יצא עם

הבחורה ואמר לה שלא תפחד, כי הנאשם לא יגע בה.

לדבריו, השניים התחילו לריב, צעקות וקללות ליד עמדת הסלקציה. הנאשם ניסה לדחוף אותה או הרים עליה יד, הם מעדו ונפלו על המדרכה. הוא ניגש לשניים כשהם מעדו ונפלו. הם צעקו אחד על השני. לא יודע אם הנאשם דחף אותה או תפס אותה. בהמשך הוסיף שראה בוודאות שהנאשם אחז בגב' ד' ודחף אותה והדגים.

הוא ניגש להפריד ביניהם. הנאשם צעק וקילל ואמר לה בואי נלך, כי הזמינו משטרה ואני במעצר בית תוך שהוא משתולל.

כשגב' ד' הייתה באזור הסלקציה הוא לא ראה שהנאשם דחף אותה ומשך לה בשיער ולא ראה עליה סימנים.

גם גב' ד' הייתה שיכורה, כשהיא יצאה מהמועדון היא עמדה בתוך הסלקציה, כי פחדה מהנאשם והם שמרו עליה אבל אחר כך היא הלכה לנאשם.

26. **דן פלח**, עבד במועדון כמנהל משמרת. העד היה באזור הסלקציה בזמן האירוע. אחד המאבטחים הוציא את הנאשם מהמועדון וזה התפרע. חברה שלו נשארה בפנים והוא רצה שהיא תצא, אך היא לא רצתה, כי חששה ממנו. הנאשם כעס על כך שהיא לא יצאה. בהמשך גב' ד' יצאה, השניים הלכו ימינה מהמועדון 150, 200 מטר והחלו להתווכח. הנאשם משך אותה, כי רצה ללכת, אך היא לא רצתה. גלעד כץ חסם את הנאשם ויידא שלא יגע בה והעד התקשר למשטרה באמצעות הטלפון של אלון כהן, בזמן שהאחרון תיעד את הדברים בטלפון של העד. הסרטון (ת/4) צולם בטלפון הנייד של העד. יש סרטון באורך של 6 דקות וסרטון באורך של 3 דקות. העד שלח את הסרטון באותו יום לגלעד כץ או לשוטר אך אינו זוכר בוודאות.

העד ראה את הנאשם מושך את הבחורה מהיד בכח, היא התנגדה והוא הפעיל כח. רואים בסרטון שהנאשם משך לה ביד בניגוד לרצונה.

ביציאה מאזור הסלקציה הנאשם משך לה בשיער ולכן הם יצאו אליהם, כי היה ברור שזה יתקלח. היו שני אירועים שהנאשם משך אותה, האחד למונית ואז החלו להתערב ותוך כדי משך לה בשיער והיא לא רצתה לעלות על המונית, זה היה בניגוד לרצונה (עמ' 29 שורה 30 עד עמ' 30 שורה 5).

גלעד כץ עמד ביניהם כדי למנוע תקיפה של גב' ד' על ידי הנאשם בזמן שהיא באזור הסלקציה. הם יצאו אליהם, כי הנאשם ניסה למשוך אותה למונית ומשך לה בשיער (עמ' 30 שורות 25-18 וכן עמ' 31 שורות 2-1 וכן שורות 9-8).

27. **גלעד כץ**, מבעלי המועדון סיפר, כי קראו לו בגלל אירוע שהיה בין הנאשם לגב' ד' בתוך המועדון. בהמשך גב' ד' התעקשה שהכל בסדר. הנאשם אמר לה לבוא למונית, כי הוא במעצר בית, היא התגרתה בו והוא משך אותה בשיער. אחד הנוכחים צילם את הדברים, הוא נגע ביד של מי שצילם ולכן המאבטח קפץ עליו. גב' ד' ביקשה להזמין משטרה ובהמשך התחרטה וביקשה להגן על הנאשם.

העד אישר שיש מצלמות אבטחה בתוך המועדון וגם בחוץ עד לנקודה מסוימת.

העד אישר שלא רואים בסרטון ת/4 את התקיפה עצמה.

העד ישב במשרד מול מצלמות הבקרה ולא זוכר עם הצטרף לאירוע בגלל מה שראה במצלמות או דיווח של מי מהמאבטחים.

יצוין, כי לפי ת/14 העד מסר לשוטרת מיטל לב שלא היה אירוע אלימות בתוך המועדון והוא נכח באירוע שהתרחש בחוץ, כי עמד ליד המאבטחים.

28. **רס"מ מוטי דורון**, מתנדב בסיור ברחובות, הגיע לזירת האירוע עם השוטר עודד פיצו. העד ראה את הנאשם כשהוא על הרצפה, שיכור, משתולל וצועק כשמאבטחים אוחזים בו. גב' ד' הייתה במקום וצעקה. היה לה שפשוף ברגל ימין.

השוטר עודד פיצו אצק את הנאשם והזעיק תגבורת מאחר שזה המשיך להשתולל.

29. **רס"ב עודד פיצו** סיפר, כי בהגיעם למקום מצאו שצוות המאבטחים השתלט על הנאשם. גב' ד' מסרה להם שלא קרה כלום. העד רכן על הנאשם כדי לאזוק אותו, כי הנאשם הפעיל כח והתנגד לכך שיאזוק אותו.

30. **הנאשם** סיפר, כי המתין מחוץ למועדון והבין שלא יתנו לו להיכנס חזרה ולכן ביקש שיקראו לגב' ד', אך היא לא רצתה ללכת, למרות שאמר לה שזה יגרום לו לבעיות.

הוא ביקש מהשוטרים לקחת את צילומי האבטחה במועדון, כדי להוכיח את חפותו, כי לא תקף את הגב' ד'.

הנאשם הודה שהיו ביניהם ויכוחים, כפי שיש בין בני זוג, אך לא היה משהו חריג.

הנאשם אישר, כי שתה וודקה, כנראה מקולקלת, שכן בדרך כלל אינו משתכר ברמה כזו, באופן שהוא מתקשה לזהות את עצמו בסרטון והתבייש בהתנהגותו שם. כשהוצג לו הסרטון אישר שגב' ד' מתרחקת ממנו, אך טען שאינו יודע אם היא מפחדת ממנו. בהמשך הוסיף שכל אחד היה מתרחק ממנו במצבו, בגלל שכרותו, אבל אין סיבה שהיא תפחד ממנו.

31. לפי הודעת הנאשם ת/17 בשעה 5:34 נעשה ניסיון לחקור אותו אך זה נרדם ולכן חקירתו התבצעה מאוחר יותר.

32. ב-ת/16, חקירת הנאשם ביום האירוע הנאשם אישר, כי המאבטחים הוציאו אותו מהמועדון והכחיש שתקף את המתלוננת. הנאשם הודה שהיה וויכוח עם המאבטחים אך אינו זוכר על מה.

33. בחקירתו ת/5 כשהוצג לו הסרטון השיב הנאשם "**איזה שיכור הייתי יאללה אני אומר לה בואי נלך תעלי והיא כנראה פחדה בגלל שהייתי שיכור הייתי נראה כמו סמרטוט וואי איזה שיכור הייתי אני לא זוכר את זה אפילו זה שוק לראות את עצמי ככה אני לא מאמין**" (שורות 15-17).

34. הנאשם לא מוסר הסברים מדוע המאבטחים ואלון כהן שאינו עובד במועדון, שאין להם כל היכרות מוקדמת עם הנאשם או בת זוגו יספרו על אלימות מצידו. האופן שבו הוא מתאר את מידת שכרותו באירוע מלמדת שאינו מסוגל למסור גרסה ממשית כנגד ראיות המאשימה.

35. **הגב' ד'**, בת זוגו של הנאשם, הכחישה שהנאשם תקף אותה ואישרה שהייתה עליה חבלה יבשה, לאחר שנתקלה בקיר, אך אינה קשורה לנאשם.

העדה הודתה, כי יש מריבות ביניהם אבל זה לא עולה לרמה של אלימות כפי שנטען. לדבריה, לא הייתה שותקת אם הנאשם היה תוקף אותה.

העדה הסבירה שהתרחקה מהנאשם, כי לא רצתה להיכנס למונית ולא בגלל שפחדה ממנו.

36. על פי נ/2 נעשה ניסיון לחקור את הגב' ד' בשעה 3:00 ביום האירוע, היא הכחישה שהנאשם תקף אותה ובהערת חוקר נרשם "**הנ"ל נמצאת תחת השפעת אלכוהול ואינה מתקשרת כל כך**" בהמשך נחקרה כחודש לאחר מכן והכחישה את המיוחס לנאשם.

השוטר אלי כהן, בדו"פ ת/3 תיאר, כי בהגיעו לזירת האירוע הגב' ד' שכבה על הכביש ודיברה לא לעניין.

אין מחלוקת, כי העדה סירבה להגיש תלונה כנגד הנאשם (ת/6).

37. הסרטון, ת/4, אמנם אינו מתעד את תקיפת הגב' ד', אך ניתן ללמוד ממנו על הלך רוחם של הנאשם ושל הגב' ד' מיד ובסמוך לאחר מכן. בסרטון ניתן לראות, כי גב' ד' מתרחקת מהנאשם ונעמדת ליד המאבטח, הנאשם הולך אחריה והיא ממשיכה ללכת מאחורי המאבטח, כמי שמבקשת שהמאבטח יחצוץ ביניהם או יגן עליה. יש מונית במקום, הנאשם מצביע על המונית וגב' ד' דוחפת אותו כשהוא מתקרב אליה כדי לאחוז בה. הנאשם צועק לה לעלות למונית והיא צועקת ובורחת ממנו. הוא מתקרב אליה והיא ממשיכה להתרחק ממנו. היא מנסה לדחוף אותו כשהוא מתקרב והוא בתגובה מעיף לה את היד והמאבטח מתערב בשלב זה ונעמד ביניהם. המאבטחים שואלים אותה אם היא רוצה לעלות איתו למונית או לא וזו אינה עונה. לאורך האירוע הנאשם צועק כשלפעמים לא ברור מה הוא אומר.

38. מקובלת עלי עדותם של עדי התביעה לה מצאתי תמיכה בסרטון שצולם מיד לאחר תקיפת הגב' ד' על ידי הנאשם, כי זה משך בשיערה ודחף אותה. בנסיבות אלה, הוכח מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשם משך בשיערה של הגב' ד' ודחף אותה אך לא הוכח שסטר לה.

ג. תקיפתו של המתלון

39. **אלון כהן**, סיפר שבשלב כלשהו הנאשם הבין שהוא מצלם אותם וניסה לתת לו אגרוף ופגע בו ואז המאבטח ריתק את הנאשם לרצפה. גרסה דומה מסר העד דן פלח.

40. **אלכסנדר ויינברג** סיפר שהמתלון צילם את הנאשם וזה הרים עליו יד ולכן הוא הוריד את הנאשם לרצפה ועיכב אותו עד שהשוטרים הגיעו. דברים דומים מסר העד גלעד כץ.

41. **הנאשם** הודה בעדותו בפניי, כי הניף יד לעבר המתלון אבל המאבטחים קפצו עליו לפני שהספיק לגעת בו.

42. בחקירת הנאשם ת/5 הוא הכחיש, כי תקף את המתלון והוסיף "רואים שאני רק מוזיז עם היד שלי את הפלאפון שלו... רק לא רציתי שיצלם אותי לא להרביץ לו לא מכיר אותו בכלל" (שורות 19-23). הנאשם הוסיף שהוא מצטער על ההתנהגות שלו, וכי היה שיכור.

43. בסרטון תיעוד תקיפת המתלון, ת/4, הגב' ד' אומרת למתלון "תפסיק לצלם כבר", הנאשם מסתובב אליו ומניף את ידו, הטלפון זז הצידה ואז רואים את הנאשם שוכב על הרצפה והמאבטחים רוכנים מעליו. תיעוד זה בצירוף יתר העדויות מוכיח את אשמתו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר, כי תקף את המתלון במכת אגרוף ביד.

44. הנאשם לא ביקש מהמתלון להפסיק לצלם, הוא פשוט הסתובב אליו ותקף אותו. מכל מקום, לא שוכנעתי, כי בנסיבות הצילום היה כדי לפגוע בפרטיות הנאשם ולכן לא עומדת כל הגנה לנאשם.

מחדלי חקירה

45. מחדלי חקירה אין בהם כשלעצמם כדי להביא לזיכויו של נאשם, אם חרף קיומם הונחה תשתית ראייתית מספקת להוכחת אשמתו בעבירה שיוחסה לו.

כך נקבע ברע"פ 3610/15 סמיונוב נ' מדינת ישראל (8.6.15) (פסקה 9):

"ואולם, אין במחדל חקירה זה או אחר, כדי להביא, בהכרח, לזיכויו של הנאשם. כפי שנפסק בע"פ 5386/05 אלחורטי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.5.2006):

"במקרים שבהם נתגלו מחדלים בחקירת המשטרה, בית המשפט צריך לשאול עצמו האם המחדלים האמורים כה חמורים עד שיש לחשוש כי קופחה הגנתו של הנאשם, כיוון שנתקשה להתמודד כראוי עם חומר הראיות העומד נגדו או להוכיח את גרסתו שלו [...] על פי אמת מידה זו, על בית המשפט להכריע מה המשקל שיש לתת למחדל לא רק כשהוא עומד לעצמו, אלא גם בראיית מכלול הראיות [...] נפקותו של המחדל תלויה בתשתית הראייתית שהניחה התביעה ובספקות אותם מעורר הנאשם, והשלכותיו תלויות בנסיבותיו של כל עניין ועניין". (ראו גם ע"פ 9908/04 נסראלדין נ' מדינת ישראל (31.7.06) פסקה 9 וע"פ 3573/08 עוואדרה ואח' נ' מדינת ישראל (13.4.2010), פסקה 37).

46. בית המשפט מצווה לבחון משקלן של הראיות החסרות "ואולם, השאלה אינה מה הראיות שהמשטרה לא השכילה לאסוף, אלא כלום די בחומר הראיות, כמות שהוא, גם אם אפשר היה לחקור יותר, והאם הראיות החסרות מפחיתות במידה משמעותית את משקלן של הראיות הקיימות" (ע"פ 4701/94 אוחיון נ' מדינת ישראל (17.7.95), סעיף 3).

47. אין חולק, כי על גורמי החקירה חלה החובה לבצע חקירה מלאה, מקיפה ועניינית בכל אירוע אותו הם חוקרים וזאת כדי לחשוף את האמת.

יפים לעניין זה דבריו של כב' הנשיא ברק בע"פ 721/80 תורג'מן נ' מדינת ישראל, (5.2.81) פסקה 9):

"מטרת החקירה המשטרית אינה מציאת ראיות להרשעתו של חשוד, אלא מציאת ראיות בחשיפת האמת, בין אם אמת זו עשויה להוביל לזיכויו של החשוד, ובין אם היא עשויה להוביל להרשעתו".

48. ב"כ הנאשם טען, כי התרשלה היחידה החוקרת עת לא אספה את צילומי האבטחה בתוך המועדון ומחוצה לו, וכי שגתה בכך שלא ביררה מיהו אותו מודיע המכונה "סמיון" ולא גבתה את עדותו.

עוד נטען, כי הסרטון שהוגש הוא תיעוד חלקי ולא הוגש הסרטון שאורכו 6 דקות ולכן מדובר בסרטון ערוך שאין לקבלו, וכלל לא ברור מאיזה טלפון צולם הסרטון.

49. טוב הייתה עושה היחידה החוקרת אם הייתה אוספת את מצלמות האבטחה במועדון וסביבתו בסמוך לאירוע. לא הוצגו בפניי הסברים מדוע לא נעשה הדבר.

אשר לאי חקירת המודיע ששמו "סמיון", יש טעם לפגם בכך שזה לא נחקר מבלי שהוברר אילו מאמצים נעשו כדי לאתר.

יחד עם זאת, בחנתי את הדברים ואני סבורה שדי בתשתית הראייתית שהונחה בפניי להוכחת אשמתו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר. די בראיות שהוצגו בפניי להוכחת אירוע תקיפה של הגב' ד' על ידי הנאשם, מעבר לכל ספק סביר, ואין במחדל החקירה להקים ספק או לפגום במארג הראיות שהוצג על ידי המאשימה.

50. אשר לטענה, כי הסרטון ת/4 אינו הסרטון המלא, לא שמעתי מפי הנאשם או הגב' ד', כי אין מדובר בתיעוד של האירוע, כך שאין בידי לקבל הטענה שמדובר בסרטון ערוך שנעשו בו שינויים. אין מחלוקת שמדובר בסרטון קצר, פחות משלוש דקות, בעוד הסרטון המלא אורכו כשש דקות. התיעוד הוא אמנם חלקי אך הוא משקף את ההתרחשויות נכון לרגעים שצולמו, גם על דעת הנאשם וגב' ד'. יצוין, כי חרף טענות ב"כ הנאשם, הרי שבשלהי סיכומי הודה ב"כ הנאשם שהסרטון משקף את מה שאירע באופן מדויק (עמ' 77 שורות 4-1).

אלון כהן מסר, כי צילם את הסרטון שנותר בטלפון הנייד של דן פלח. דן פלח מסר שהעביר את הסרטון לגלעד כץ או לשוטר. גלעד כץ מסר שהוא העביר לשוטר את הסרטון, כפי שהדברים עולים גם מ- ת/12 ו- ת/14.

יש טעם לפגם בכך שלא כל התיעוד הוצג, אך לא הועלתה כל טענה, כי החסר היה בו לסייע להגנת הנאשם.

51. בנסיבות אלה, אין במחדלים הנטענים כדי להקים ספק או לפגום במארג הראיות שהוצג על ידי המאשימה.

לסיכום

52. נוכח כל המפורט לעיל, המאשימה הוכיחה מעבר לכל ספק סביר את אשמתו של הנאשם במיוחס לו למעט תקיפת הגב' ד' בסטירה ולא עלה בידו להקים ספק באשמתו או להוכיח קיומה של הגנה בגינה לא יורשע, ועל

כן אני מרשיעה אותו במיוחס לו בכתב האישום, למעט בתקיפת גב' ד' באמצעות סטירה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בלוד תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, ו' חשוון תש"פ, 04 נובמבר 2019, במעמד הצדדים